

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

קדושים | גיליון 77 | ג' אייר התשפ"ד

סעודה ראשונה

מחזק את כוחו של הקב"ה בעולם, ומרומם את כוחו של הקב"ה בעולם. לכן נקפיד ביותר בימים אלו בכל עניין, משום שמצוה גוררת מצוה וחס ושלום עבירה גוררת עבירה.

"קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם"

במעשה קטן שהאדם עושה יכול להרים או להפיל עולם ומלואו.

כוונת הדברים אפשר לבאר על פי מה שמובא בתורה (דברים לב, ט) "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו", עם ישראל נותנים כח בפמליה של מעלה כמו שכתוב (תהלים סח, לה) "תנו עז לאלהים" ולא רק בברואי מעלה הם מוסיפים כח, אלא כביכול גם בגדולתו של הקב"ה.

וכך דקדקו בשם קדושי עליון על מה שמובא במדרש (ויק"ר כד, ט) קדושים תהיו, יכול כמוני תלמוד לומר: כי קדוש אני, קדשתי למעלה מקדשתיכם. דהיינו שקדושתי למעלה, רצה לומר הקדושה של הקב"ה למעלה, היא מקדושתכם. בני ישראל גורמים למעלה קדושה כביכול על ידי מעשיהם הטובים, וזהו קדושתי למעלה היא מקדושתכם, ממה שאתם מקדשים עצמכם למטה, קדושתי עולה ומתחזקת ומתגדלת למעלה.

וצריך יהודי לדעת שכל פעולה שעושה למטה, מחזקת את כח הקב"ה למעלה, זה מה שאמר "יעקב חבל נחלתו" שיעקב אבינו (עם ישראל) הם כמו חבל ארוך, כשמנענעים אותו למטה הוא מתנוענע גם למעלה. וזהו "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו" כמו חבל.

וחז"ל משלו משל למלך שבארמונו הייתה תלויה נברשת גדולה מאוד של כסף וזהב, אבנים טובות ומרגליות. הנברשת הייתה מחוברת לגג הבית בחבל עבה וקשה, שמחזיק למעלה שלא תיפול. פעם עבר ליד הארמון אחד מהכפריים שהיה צריך חבל חזק לקשור את תרמילו, וראה על גג הארמון חבל קשור מבחוץ, עלה לגג של הארמון והתחיל לחתוך את החבל. כשחתך את החבל בשביל התרמיל, כל הנברשת היקרה נפלה ונשברה והיה נזק קשה ביותר. השומרים של המלך מיד תפסו אותו ושמו אותו בבית האסורים, התחילו לצעוק עליו צעקות קשות על הנזק הגדול שעשה. אבל אותו אדם אמר להם מה עשית? רק רציתי חבל קטן בשביל לקשור את התרמיל שלי.

לפעמים דבר קטן מזעזע ומפיל או מרים עולם ומלואו, וזהו שנאמר "כי חלק ה' עמו" בני ישראל הם נעשים כחלק ממש מהקב"ה, והם נותנים עז לאל"קים הם נותנים עוז וכח להקב"ה. וזה מה שנאמר בפרשת השבוע "קדשים תהיו כי קדוש אני" קדושתי גדולה משלכם, הקדושה של הקב"ה מתגדלת ועולה מקדושתם של עם ישראל.

לכן כל יהודי צריך לדעת ביותר בימים אלו שמתחילים ימי הקיץ, כמה שיותר מתחזק ומתקדש, מטהר ומחזק את עצמו, מסגף את עצמו ונוהר מכל הפי"תויים ומכל היצרים שנמצאים בחוץ, שומר על עצמו בקדושה גדולה, הוא

נדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

רק 5 דקות קריאה ביום ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקבלת ספרי הלימוד
עד הבית צרו קשר עם
מוקד הזוהר במספר ***9620**

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח
הודעה למספר **054-2231166**

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

הרבה אנשים עושים הרבה דברים אבל הם לא מרוכזים בדבר שהם עושים ואמרנו כמה פעמים, אדם שרוצה לשבור קיר, אם יקח פטיש ויתן במקום אחד שתי מכות, במקום שלישי עוד מכה ובמקום שביעי עוד שתי מכות, הקיר לא יפול. אבל אם הוא יקח את הפטיש ויכה במקום אחד הרבה מכות בלי סוף, הוא יעשה חור ראשון בקיר ואחרי שיעשה חור ראשון הוא יוכל לאט לאט להפיל את כל הקיר.. ככה גם בכל עניין, אדם שמתפלל לקב"ה לפרנסה וקופץ לרפואה וקופץ לישועה וקופץ לעניין אחר, אדם צריך להיות מרוכז במה שהוא עושה בצורה חזקה. אדם שמתחיל ללמוד גמרא וסוגר, והולך ללמוד הלכה וסוגר, והולך ללמוד חומש וסוגר, והולך ללמוד משנה, זה לא טוב. אדם צריך לדעת סדרים מסודרים: זה סדר של משנה, זה סדר של גמרא, זה סדר של נביא, זה סדר של הלכה. אדם צריך שהחיים שלו יהיו מרוכזים על דבר אחד. אדם שפוסח על כמה סעיפים, אדם שקופץ מדבר לדבר, לעולם לא יגיע לריכוז האמיתי, לעולם הוא לא יגיע למה שבאמת הוא צריך.

"קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם"
אדם שעובר או מזלזל בקיום המצוות פוגע בחיות גוף

וברש"י שם, מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויים בה ע"כ. דהיינו, בשאר הפרשיות לא שנה משה אלא לאנשים, ופרשה זו נאמרה בהקהל לכל עדת בני ישראל, אנשים, נשים וטף. והעניין הוא כי הכתוב אומר (קהלת יב, יג) "סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו לשמור כי זה כל האדם". וידועים דברי הקדמונים, דאדם ממוזג מגוף ונשמה, וכמו שיש מזון גופני המחיה רמ"ח אברים ושס"ה גידים, כן יש מזון רוחני לנשמה רמ"ח מצוות עשה להחיות אבריו, ושס"ה לא תעשה להחיות שס"ה גידיו.

וכאשר עובר על אחת ממצוות התורה, הוא פוגם בחיותו של אותו איבר או גיד המכוון נגדו, ובמצוות התורה שיש בהם כרת כאשר עובר עליהן פוגע בחיות נפשו ממש. "את האלהים ירא" זה שס"ה מצוות לא תעשה, ו"את מצותיו לשמור" זה רמ"ח מצוות עשה, "זה כל האדם" מכוון נגד האיברים והגידים של האדם והם מזון הנפש.

מצוות התורה נחלקות למצוות הנוגעות בין אדם למקום, וישנן מצוות הנוגעות בין אדם לחבירו. ישנן מצוות תמידיות ששייכות לכל איש ישראל בכל הזמנים, וישנן מצוות מיוחדות לסוגים אחדים, כהנים לויים או שלא ניתנו לקיימן רק מזמן לזמן, כגון מצוות מצה בפסח, סוכה בסוכות וכו'. ובעיני העולם מצוות הבאות רק מזמן לזמן חשובות לו יותר, ומקיימן בשמחה יותר משאר מצוות שיכול לקיימן תדיר כגון תורה ותפילה וציצית ומזוזה.

אבל האמת אינה כן, כי במזון וחיות הגוף אנו רואים אשר אויר לנשמה נתן ה' בכל מקום בעולם, וגם מים להשקות צימאון גופו יכולים לחפור בכל מקום, אבל זרעים ופירות יש שנזרעים בכל המדינות, יש פירות מיוחדים שאי אפשר להשיגם רק במדינות מיוחדות ולא בכל מקום, וכל זה הוא לפי גודל הצטרותו לחיותו, כי בלי אויר אי אפשר להתקיים על כן זה ניתן לו בכל מקום בלי טרחה. ושוב באים המים והמאכלים שאפשר להתקיים בלעדיהם לזמן קצר, בטרחה קצת אפשר לקבלם, ואותם פירות שאפשר לחיות גם בלעדיהם, אמת לא נמצא להשיג בכל מקום.

וכך גם במזון הרוחני, הקב"ה נותן מצוות תדירות במצוות שהם החיות של האדם, ומצוות שהן פחות תדירות והם פחות מהחיות של האדם, כמו במזון הגשמי. ופרשה זו פרשה מיוחדת היא שרוב גופי תורה תלויים בה, הרבה מהמצוות החשובות שבתורתנו הקדושה נמצאים בפרשה הזו.

וידוע מה שמובא בשם הגר"א על פרשתנו בספר המאור הגדול ששאל, כתוב בתורה שנאת חינם "לא תשנא את אחיך בלבבך", ושואל איך אפשר לומר שנאת חינם הרי אם חברו פגע בו והזיק לו אז זה לא שנאת חינם? הוא שונא אותו בגלל סיבה שחברו הזיק לו, אז מה הלשון שנאת חינם?

אלא מתרץ הגר"א ואומר אם אדם מאמין בהקב"ה, הוא מאמין שאין אדם נוקף אצבע למטה אלא אם כן גוזרים עליו מלמעלה, ואם חבירו ציער אותו סימן שזה בא מהקב"ה, ואם חבירו ציער אותו וזה בא מהקב"ה והוא בכל זאת שונא את חבירו, זוהי שנאת חינם. וכך מצאנו אצל דוד המלך, כשקילל אותו שמעי בן גרא קללה נמרצת, וידוע ששמעי היה ראש הסנהדרין וביזה את דוד המלך ביזיון גדול ביותר. ואמר לו אבישי בן צרויה אל המלך "אָעֲבֹרָה נָא וְאֶסְיֶרָה אֶת רֵאשׁוֹ" (שמ"ב טז, ט), השיב לו דוד "כי ה' אָמַר לוֹ קִלַּל אֶת דָּוִד וְגַם יֹאמַר מִדְּעַ עֲשִׂיתָהּ כֵּן" (שם, י). ראינו שדוד אמר כי הצער והעלבון הזה נגזר עליו מן השמיים, כי לא יכול אדם להרע לו אם ה' לא צויה והמעליב והפוגע בו הוא רק שליח ה', ולכן אין לו לפגוע בשמעי.

קריאת ספר דברים
גורמת להמתקת
הדינים

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים

שאלה:

כבוד הרב רצינו לשאול מה לעשות עם ילדה טובה שממש גדלה בבית טוב ועכשיו יצאה מהדרך פרשה וכל יום יורדת יותר ויותר?

תשובה:

תפילות, ההורים תפילות, תחנונים להשם. לדבר אל ליבה, לא ללכת בדרך קשה. הדרך של דרך קשה היא דרך לא טובה. לא לריב, תפילות ו"דַרְכֵיהֶם דַרְכֵי נֶעֱמַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם" (משלי ג, יז) בסוף תחזור לדרך טובה.

"אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ"

אדם שמכבד את אביו ואמו זוכה לזרע בר קיימא

התורה בפרשת השבוע אומרת "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירְאוּ", הפס' מתחיל בלשון יחיד אִישׁ וממשיך בלשון רבים תִּירְאוּ. נשאלת השאלה למה ככה כתבה התורה, הרי ידוע שאין דבר שנכתב סתם בתורה וכל דבר בתורה הוא מדקדק בדקדוק הגדול ביותר?

אלא אולי אפשר לבאר, מתי שאיש מכבד את אמו ואביו בלשון יחיד כבוד גדול, הוא זוכה שנהיה רבים. הקב"ה מזכה אותו לבנים ולנכדים, אז זה נהיה רבים. אם האדם בלשון יחיד מכבד את אביו ואמו כבוד גדול, הוא זוכה לזרע בר קיימא שנהיה רבים ונהיה המשך ושפע, שלא רק יחיד שעושה כיבוד אב ואם אלא גם רבים שנוולדים מזה ילדים ויש המשך לעם ישראל.

"וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה'"

אם בבין אדם לחבירו האדם מושלם אז כל הדברים שלו מושלמים

אחד היסודות הגדולים והחשובים שעליו כל עם ישראל עומד ובנוי זה "וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ". מסופר על אבא אחד שהיו לו שנים עשר ילדים ולפני שעמד למות מהעולם, הוא קרא לכל הילדים שלו ואמר להם להביא כל אחד מהם שני קרשים איתו. הילדים לא הבינו למה האבא רוצה את הקרשים, אבל הביאו. האבא נתן לכל ילד לנסות לשבור קרש אחד וכך עשו, אחרי כן האבא אמר להם לאסוף את שנים עשר הקרשים לאגודה אחת ושינסו לשבור אותם, אך אף ילד לא הצליח לשבור. אמר להם האבא מתי שתהיו כל אחד לבד, כל אדם יוכל לשבור אתכם ולנצח אתכם, מתי שתהיו מאוחדים כאיש אחד בלב אחד, אז אף אחד לא יוכל לשבור ולנצח אתכם.

מתי שהמן רצה להיפטר מעם ישראל, אמר המן לאחשווראש "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים" (אסתר ג, ח) המן הלך על הפירוד של עם ישראל שזו הסכנה לעם ישראל. אומרת אסתר למרדכי כנגד זה "לָךְ כְּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים" (אסתר ד, טז) תאסוף את כל היהודים, זה הכוח כנגד המן הרשע וכנגד הגזירות שלו על ידי שעם ישראל יתאסף, אז אף אחד לא יוכל לעמוד על עם ישראל.

רבתינו הקדושים אומרים "יְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רְאִשֵׁי עַם יְחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל" (דברים לג, ה) מתי שראשי העם יתאספו והיו אחד, אז תבוא הגאולה ואז תבוא הישועה. אדם צריך להיזהר ביותר בעניינים של בין אדם לחבירו. אדם צריך לדעת שלכל יהודי יש חלק אלוה ממעל, חלק מהקב"ה. מתי שיהודי אוהב יהודי אחר אז הוא אוהב את הקב"ה ומתי שיהודי אוהב את כל עם ישראל, הוא עובר דרך כל החלקי אלוה ממעל שיש בכל יהודי ואז עובר מאהבת ישראל לאהבת השם, כי אהבת השם עוברת דרך אהבת ישראל. אדם יכול להגיע לאהבת השם אמיתית על ידי אהבת השם גדולה, מי שאין לו אהבת ישראל לא יוכל להגיע לאהבת השם אמיתית.

הקב"ה נתן לנו את התורה הקדושה שאיתה נגיע לעניינים ישרים ונכונים בשני דברים, בבין אדם למקום ובין אדם לחבירו. שני לוחות הברית מחולקות לשניים, חצי אחד בין אדם למקום בינינו לבין הקב"ה וחצי שני זה בין אדם לחבירו. אדם לא יכול להיות צדיק רק עם הקב"ה ולהניח את העניינים שבין אדם לחבירו.

אדם לא יכול לעשות תשובה אם לא ריצה את חבירו, אם לא מסתדר עם

חבירו התשובה שלו כלפי הקב"ה לא עוברת. זה כמו שיש לאדם בית עם שתי דלתות, דלת אחת בין אדם למקום ודלת שניה בין אדם לחבירו. אי אפשר להיות טוב בדלת אחת של בין אדם למקום והיא תהיה טובה וסגורה, ודלת שניה של בין אדם לחבירו להשאיר פתוחה ולא סגורה, אלא צריך גם לסגור אותה כמו שצריך, ואם האדם לא יהיה בבין אדם לחבירו כמו שצריך, הוא לא יוכל להגיע לדרגות ומקומות גבוהים ולעלות ולהתקדם.

אם נחשוב נראה אנשים שרצים לקיים מצוות ולעשות מעשים טובים, לתת צדקה, לעשות חסד, יושבים ולומדים תורה. חשבנו בדעתנו מחשבה פשוטה, יש בעולם ארבע עשרה מיליון יהודים, בכל פעם שאדם אוהב יהודי הוא מקיים מצוה, אם האדם ישב ויחשוב בדעתו שהוא אוהב את כל עם ישראל אבל במחשבה אמיתית שהוא מוחל וסולח לכל אחד ואחד, שאוהב את כל עם ישראל בצורה שלימה ואמיתית, אז בכל פעם שיחשוב כך, הוא מקיים ארבע עשרה מיליון פעמים מצוות ואהבת לרעך כמוך של אהבת ישראל. ואם אדם כמה פעמים ביום יחשוב ויתנהג כך, כמה מצוות הוא יוכל לעשות בכל יום. על כל מצוה כמה האדם משתדל, ופה שיש אפשרות באהבת ישראל להגיע לארבע עשרה מיליון מצוות כמה פעמים ביום, האדם צריך לרוץ בכל כוחו להגיע לזה ולהגיע לאהבת ישראל בכל כוחו.

רבנו האר"י הקדוש אומר שלפני כל תפילה אדם צריך לשבת ולחשוב בדעתו שהוא אוהב את כל עם ישראל ומתייחד עם כל עם ישראל באהבה אמיתית, כי מתי שהאדם מתפלל עם אהבת ישראל יש לזה כוח גדול ויש לזה מעלה גדולה ביותר. וכתוב בספרים הקדושים, אדם שהוא אנוס ולא יכול להתפלל בבית הכנסת ישתדל להתפלל בבית ביחיד בשעה שבה מתפללים בבית הכנסת ויחד את המחשבה שלו יחד עם האנשים שמתפללים במניין בבית הכנסת. "בְּרֵב עִם הַדָּרַת מֶלֶךְ" (משלי יד, כח) מתי שיש רוב עם, יש הדרה למלך שנמצא בשמחה גדולה.

רבתינו הקדושים אומרים (אבות ג, יד) חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם הָאֵלִים נִבְרָא בְצֶלֶם שֶׁל הַקֶּבֶ"ה, משל לאדם שעבר בכיכר העיר ושם יש פסל בדמות המלך, ואותו אדם שעובר שם יורק על הפסל, מכה אותו ומבזה אותו. שומרי המלך יקחו אותו ויחבשו אותו, יעשו לו את הדברים הקשים ביותר. ואם יאמר אותו אדם שהוא אוהב את המלך והוא רק נותן לדמות של המלך, לפסל שלו, יאמרו לו השוטרים שהוא שוטה שבעולם, הדמות של המלך זה כמו המלך. ככה גם האדם חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם, כל יהודי נברא בצלם של הקב"ה ומתי שהאדם פוגע באדם שנברא בצלם של הקב"ה, כמו שפגע במלך מלכי המלכים הקב"ה.

אדם צריך להיזהר מאוד בכבוד של בין אדם לחבירו, רבתינו הקדושים (ספרא ויקרא יט, יח) אומרים לנו זה כלל גדול בתורה, זה כלל שהוא על כל התורה כולה, על הגמרא, על המשנה, על ההלכה, על כל התורה כולה. על כל העניינים של העולם הזה ואהבת לרעך כמוך זהו כלל גדול בתורה, שיהודי צריך לשמור ולהיזהר בו זהירות גדולה.

סגולה גדולה ליום ח' באייר לקיבול תפילותיו ועניית בקשותיו של האדם:

יום ח' באייר, הוא יום מקודש ביותר, כ"א ישתדל לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה. ומובא בספרים הקדושים שמי שביום הזה קורא שבע פעמים "עקדת יצחק" ושלוש פעמים "פיטום הקטורת" לפני תפילת מנחה ואז מבקש מהקב"ה, כל בקשה שמבקש משפיע עליו הקב"ה שפע ממרום וזוכה לסיעתא דשמיא שנענים לו מהשמיים על כל תפילותיו. אז בבקשה צדיקים יקפידו לפני תפילת מנחה לקרוא שבע פעמים "עקדת יצחק", שלוש פעמים "פיטום הקטורת" ובע"ה מנחה לישועה ולהצלחה ולסיעתא דשמיא גדולה.

על חשבוננו עוד חצי קילו. מי שבא לקנות חלב, הוא אומר, רוצה ליטר, מסכן, יש לו חמישה ילדים קטנים בבית, שם לו ליטר וחצי על חשבוננו. וכך עוד ועוד ועוד, ועוזר לעוד אדם ולעוד אדם ועוזר לכולם, זה מה שהוא עשה כל חייו. אמר רב ישעיה מקרעסטיר, את אותו אדם ששם ליטר וחצי לאיש הזה ועוד קצת לאיש הזה, ועוד עזרה לאיש הזה - לקחו אותו לשערי שמיים, לגן עדן, למקום הגבוה והגדול ביותר.

רב ישעיה מקרעסטיר זה קודש קודשים, היה בעל מדרגה גבוהה, בעל מעלות עצומות, בעל מעלות עצומות.

יש סיפור על רב ישעיה מקרעסטיר, אין הרבה תורות מרב ישעיה מקרעסטיר, יש הרבה סיפורים, כמה סיפורים שמלמדים אותנו את הכוח ואת הגודל של רבי ישעיה מקרעסטיר.

אמר לה רב ישעיה מקרעסטיר, אם את רוצה להתחתן - לשבת לתת שיעורי תורה ולהיות ראש ישיבה, אני לא יודע כמה משקל יהיה בזה, וכמה הנאה אני אקח מזה וכמה זה יהיה בשמיים המשקל של זה. אם את רוצה שיהיה לנו עולם הבא ונעשה נחת רוח גדול להקב"ה, נתחתן בתנאי שנקריב את כל החיים שלנו לעשות חסד לעולם ולעשות חסד לאנשים.

אשתו של רב ישעיה מקרעסטיר נפטרה, רב ישעיה רצה להתחתן עם שידוך שני עם אשה אחרת. לפני שהתחתן עם אשה אחרת הוא ישב איתה לפי גישה, אחד להכיר את השני. אדם שמכיר את השני, זוג שמכירים אחד את השני, בדרך כלל מה הם מדברים? את הדעות, כל אחד את המחשבות שלו, את הדעות שלו, את הפילוסופיה שלו, את היראת שמיים שלו, מה השאיפות שלו, מה הוא רוצה, מה הוא לא רוצה - זה מה שהם מדברים וזה מה שאנשים בשידוכים מדברים אחד עם השני.

היא אמרה לו, זהו, נגמר השידוך, מתחתנים. רב ישעיה מקרעסטיר התחתן איתה ורב ישעיה מקרעסטיר כל החיים שלו עשה דבר אחד, היה בעל חסד, נותן אוכל לאנשים ששום אדם לא הגיע לדרגת האלה. בדורות האחרונים לא היה אדם שעשה חסד וסעודות וסעודות מלווה מלכה וכל דבר וכל עניין איפה שאפשר לעזור לעניים. באותן תקופות היתה באירופה עניות קשה ביותר והעניות הקשה ביותר, רב ישעיה מקרעסטיר השתדל בכל כוחו לעשות כל מה שהוא יכול לעזור לכל אדם שהוא יכול בכל חסד, בכל עניין שאפשר.

רב ישעיה מקרעסטיר ישב עם אותה משודכת שקראו לה שרה ואמר לה, אני אספר לך סיפור (ככה התחילה הפגישה של רב ישעיה מקרעסטיר עם האשה שהוא התחתן איתה והיא היתה הרבנית אחרי שאשתו הראשונה נפטרה).

צריך לדעת, הכוח של החסד שכן אדם עושה חסד עם השני - "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג), לא כתוב "עולם תורה יבנה", בוודאי שהתורה זה העיקר והתורה זה הכל, ועם הכוח של התורה אי אפשר להבין מה זה הכוח של התורה.

הוא אמר לה, אני אספר לך סיפור, ומה הסיפור? היה איזה תלמיד חכם עצום, תלמיד חכם עצום, גדול בתורה, גדול ביראת שמיים, כל היום יושב בישיבה, לומד תורה, ראש ישיבה, מוסר שיעורים, מרביץ תורה ברבים, תלמיד חכם עצום, תלמיד חכם משכמו ומעלה. ואותו תלמיד חכם נפטר מן העולם, הוא עלה לבית דין של מעלה, בבית דין של מעלה שמה דנים את כולם, שמה שערי שמיים פתוחים, "אין נסתת ממתות" (תהלים יט, ז) אין דבר שרק יכול להסתתר מהקב"ה - בית דין של מעלה. בבית דין של מעלה יושבים ומביאים מהיום שהוא נולד, הוא למד בחדר, הלך אחרי כן לישיבה קטנה, הלך לישיבה גדולה, היה תלמיד חכם, היה ראש ישיבה, סיים מסכתות ועוד מסכתות וסיים את השי"ס וסיים וסיים והיה תלמיד חכם עצום שאין כדוגמתו. ובאים בבית דין של מעלה כל הזכויות שאותו אדם עשה בעולם ומבקשים מהקב"ה תיקח אותו לגן עדן, צדיק גדול, ראש ישיבה גדול, למד את כל השי"ס כמה פעמים, הרביץ תורה ברבים, היה גדול בתורה, תקחו אותו לגן עדן.

רגע לפני שמובילים אותו לגן עדן מגיעים מלאכי חבלה, מגיעים מלאכים לא טובים ואומרים, כל השיעורים שהוא למד היה לו בזה טובת הנאה, כל התורה שהוא למד היה לו בזה משהו, כל התורה שהוא פלפל היה לו מזה איזושהי הנאה, ואתם מלאכים קשים, מלאכי חבלה חיבלו בכל התורות ובכל מה שאותו תלמיד חכם למד כל חייו, חיבלו והפילו את הכל. אותו אדם היה צריך לחזור בגלגול עוד פעם לעולם הזה.

ומספר לה רב ישעיה מקרעסטיר למשודכת שלו, נכנס אדם שני לדין לפני הקב"ה והאדם השני הוא איש פשוט, עובד בבית מרחץ, עובד באיזה חנות, בבוקר עובד באיזה חנות מכולת ובלילה עובד בבית מרחץ ובקושי מספיק בבוקר ללמוד דף גמרא, בערב הולך לאיזה שיעור תורה, לומד עוד קצת דברי תורה ובזה מסתכם כל היום שלו - שלוש תפילות בלי יותר מידי פלפולים ותורות, קובע עיתים לתורה, דף גמרא, פה פרשת השבוע, פה הלכה, פה משנה, זה מה שהאדם הזה עושה.

ובבית דין של מעלה מתחילים לדון, מסתכלים על הגמרות מה הוא למד - טוב, אולי איזה מסכת וחצי כל החיים. על הפרשת שבוע שהוא למד - טוב, איזה שני חידושים כל שבוע שהוא למד. לא היה כ"כ הרבה תורה, לא היה בוודאי מתקרב לאותו ראש ישיבה גדול שלקחו אותו לגלגול עוד פעם בעולם הזה.

אחרי שממש סיימו את הדין תורה בשמיים ובאו להניד לו שבן אדם הזה חסר לו, הוא לא מלא, לא מלא במצוות, הגיעו מלאכים טובים לפני הקב"ה ואמרו, הבן אדם הזה בן אדם טוב מאד, הוא מוכר במכולת ומי שבא לקנות קמח, הוא רוצה קילו, הוא אומר, מסכן, הוא עני יש לו בקושי קילו, נותן לו קילו וחצי,

